

תלמודו בידו

דף נ עמוד ב

- א] האם חליל דוחה שבת או יום טוב ?
- ב] לרב יוסף, באיזה חליל נחלקו התנאים אם דוחה שבת ויום טוב ?
- ג] האם כלי שרת עשוי עץ כשר לעבודה ?
- ד] כמה נחלקו התנאים אם כלי שרת עשוי עץ כשר ?

- א] לר' יוסי בר' יהודה, חליל דוחה אף את השבת. לחכמים, אפילו יום טוב אינו דוחה.
- ב] של קרבן. בשנים עשר יום בשנה, בשעת ניסוך היין של תמיד של שחר ובין הערביים, היו הלויים עומדים על דוכנם ואומרים שיר, והיו מנגנים בחליל לפני המזבח. לר' יוסי חיוב שירה בקרבנות ציבור הוא בכלי שיר. ועבודה היא, ודוחה שבת. לחכמים עיקר השירה בפה. ונגינה בכלי אינה עבודה, ואינה דוחה שבת ויום טוב. אך בשיר של שמחת בית השואבה, מודה ר' יוסי שאינה עבודה ואינה דוחה יום טוב.
- ג] לר' יוסי בר' יהודה, כשר. לרבי, פסול.
- ד] 1. לר' יוסי, עיקר שירה בכלי, ונגינה בכלי היא עבודה, וכלי השיר הם כלי שרת. ולומדים כן מהאבוב בימי משה שהיה מעץ, והיה כלי שרת. לרבי, עיקר שירה בפה, ואין לקלי השיר דין קלי שרת, לכך אין לומדים מהאבוב. 2. עיקר שירה בכלי, אך לרבי אין דנים אפשר [כלי שרת שיכול להיות מתכת], משאי אפשר [אבוב שאינו עשוי אלא מעץ]. 3. נחלקו בפסוק "ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה". לרבי נדרש בכלל פרט וכלל, וצריך כעין הפרט "זהב", ומתרבות רק מתכות. לר' יוסי נדרש בריבוי מיעוט וריבוי, ואף עץ מתרבה [ורק כלי חרס מתמעט].